

Sygn. akt I C 1501/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Bartosiewicz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Krzysztofa Palak

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 roku w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **E. W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. ustala, że koszty procesu ponosi strona powodowa.

Sygn. akt I C 1501/17

UZASADNIENIE

Powód – (...) Spółka akcyjna w G. wniósł przeciwko pozwanej E. W. pozew o zapłatę kwoty 628,26 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 22,29 zł od dnia 27 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami od kwoty 605,97 zł od dnia 18 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód twierdził, że na podstawie łączącej strony umowy dostarczył pozwanej energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie. W związku z tym powód wystawił faktury VAT, które stały się wymagalne 26 października 2015 r. i 17 sierpnia 2016 r. Pozwana, pomimo wezwania, nie uiściła jednak objętych nimi należności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 13 czerwca 2017 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Grudziądzu orzekł zgodnie z treścią żądania pozwu (k. 30).

W ustawowym terminie pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, że w dniu 20 lipca 2015 r. wypowiedziała umowę łączącą ją z powodem. Zarzuciła, że pracownik biura obsługi klienta odmówił potwierdzenia przyjęcia dokumentu wypowiedzenia oraz wniosku o demontaż licznika. Pozwana podniosła również, że w dniu 29 lipca 2015 r. wymeldowała się z zajmowanego mieszkania, a w dniu 10 sierpnia 2015 r. zdała je wynajmującemu i przeprowadziła się do innego lokalu w tym samym budynku. W związku z tym, że licznik nie został zdemontowany, a w poprzednio zajmowanym lokalu zaczęły się prace remontowe, we wrześniu 2015 r. pozwana wysłała dokument wypowiedzenia na piśmie. W odpowiedzi otrzymała informację, że w dniu 3 października 2015 r. licznik został przepisany na nowego odbiorcę.

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje.

Powoda (...) S.A. w G. i pozwaną E. W. łączyła umowa na dostawę energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w G..

okoliczność bezsporna

Zgodnie z § 23 ust. 1 ogólnych warunków umów kompleksowych (...) S.A. w G. odbiorca może rozwiązać umowę kompleksową z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

dowód: ogólne warunki umów kompleksowych – k. 22-25 akt

W dniu 20 lipca 2017 r. pozwana wypowiedziała umowę kompleksową łączącą ją z powodem składając odpowiednie oświadczenie na piśmie w punkcie obsługi klienta mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w G.. Pozwanej towarzyszył P. J.. Pracownik biura oświadczył pozwanej, że wypowiedzenia umowy zostało wprowadzone do systemu, ale odmówił potwierdzenia przyjęcia dokumentu wypowiedzenia na odpisie pozwanej. W późniejszym terminie pozwana wraz z P. J. jeszcze raz udała się do biura obsługi klienta powoda w celu upewnienia się, że wypowiedzenie dotarło do powoda oraz w celu ponowienia wniosku o demontaż licznika. Od pracownika biura uzyskała wówczas ustne potwierdzenie skutecznego złożenia wypowiedzenia oraz informację, że licznik zostanie zdemontowany w ciągu miesiąca. W związku z tym, że licznik nie został jednak zdemontowany, P. J. w imieniu pozwanej jeszcze kilka razy interweniował w tej sprawie w biurze obsługi klienta.

dowód: wypowiedzenie umowy kompleksowej i wnioski o demontaż licznika z 20 lipca

2015 r. – k. 43 akt

zeznania świadka P. J. - k. 66 – 67 akt

przesłuchanie pozwanej – k. 56, 67 akt

W dniu 29 lipca 2015 r. powód wystawił pozwanej fakturę VAT na kwotę 40,54 zł za okres od 19 maja 2015 r. do 22 lipca 2015 r., która w całości została uznana za zapłaconą z uwagi na występującą na koncie pozwanej nadpłatę. Po uregulowaniu faktury na koncie pozwanej pozostała jeszcze nadpłata w kwocie 34,27 zł. W treści faktury poza danymi pozwanej wskazano numer klienta: (...).

dowód: faktura VAT – k. 35 akt

W dniu 29 lipca 2015 r. pozwana wymeldowała się spod adresu przy ul. (...) w G.. Natomiast w dniu 10 sierpnia 2015 r. pozwana przekazała przedmiotowy lokal mieszkalny M. (...)Sp. z o.o. w G.. Na protokole zdawczo-odbiorczym wpisano stan licznika energetycznego, który był zbieżny ze stanem końcowym ujętym na fakturze VAT z 29 lipca 2015 r.

dowód: protokół zdawczo-odbiorczy - k. 39 akt

zaświadczenie – k. 42 akt

W dniu 8 października 2015 r. powód wystawił fakturę VAT na kwotę 22,29 zł z terminem płatności w dniu 26 października 2015 r. za okres od 23 lipca 2015 r. do 19 września 2015 r. Z danych odczytowych ujętych w wyżej wymienionej fakturze wynika, że we wskazanym okresie w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w G. nie było zużycia energii elektrycznej.

W dniu 1 sierpnia 2016 r. powód wystawił zaś fakturę VAT na kwotę 628,26 zł z terminem płatności w dniu 17 sierpnia 2016 r. za okres od 20 września 2015 r. do 1 października 2015 r. Według danych odczytowych ujętych na tej fakturze we wskazanym okresie energia elektryczna była pobierana.

W opisanych wyżej fakturach jako nabywcę wskazano pozwaną oraz klienta o numerze: (...).

dowód: faktury VAT – k. 17-18 akt

Po otrzymaniu faktury opiewającej na kwotę 628,26 zł pozwana zwróciła się do powoda o wyjaśnienie przyczyn jej wystawienia i powołała się na złożone w lipcu 2015 r. wypowiedzenie umowy. Nadto poinformowała powoda, że w okresie objętym fakturą VAT nie korzystała ze spornego lokalu. W odpowiedzi powód poinformował pozwaną, że umowa została przepisana na nowego odbiorcę 1 października 2015 r., a zatem faktura obciąża pozwaną.

dowód: pismo pozwanej wraz z potwierdzeniem nadania – k. 53,55 akt

pismo powoda z 12 września 2016 r. – k. 38 akt

Pismem z 9 stycznia 2017 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 628,26 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty – k. 26 akt

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stan faktyczny niniejszej sprawy sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, zeznania świadka P. J., dowody z dokumentów oraz przesłuchanie pozwanej.

Sąd uznał dokumenty za wiarygodne ponieważ prawdziwość dokumentów nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Świadek P. J. zeznał, że pomagał pozwanej załatwić formalności związane z wypowiedzeniem umowy łączącej ją z powodem a następnie wyjaśnić problem związany z obciążeniem pozwanej odpowiedzialnością za zużycie energii w lokalu, który wcześniej został przez nią opuszczony. Świadek był obecny w trakcie wizyty pozwanej w biurze obsługi klienta w C.H. A., podczas której złożyła ona pisemne wypowiedzenie umowy wraz z wnioskiem o demontaż licznika. Potwierdził, że pracownik biura odmówił przystawienia pieczętki na odpisie wypowiedzenia w celu potwierdzenia przyjęcia dokumentu. Świadek zeznał również, że pozwana jeszcze w lipcu 2015 r. faktycznie wyprowadziła się z lokalu nr (...) i wynajęła pokój w lokalu nr (...) w tym samym budynku. Zeznania świadka korespondowały z dowodem z przesłuchania pozwanej i wzajemnie się uzupełniały. Świadek jest osobą obcą dla stron, a z racji wynajmowania pokoju pozwanej znał szczegóły sprawy. Jego zeznania były spontaniczne, logiczne i znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Z tego względu Sąd przyznał im walor wiarygodności.

Sąd ograniczył dowód z przesłuchania stron do przesłuchania pozwanej, albowiem trudno byłoby oczekiwać, aby reprezentanci pozwanego mogli udzielić szczegółowych informacji związanych z okolicznościami złożenia przez pozwaną wypowiedzenia w punkcie obsługi klienta. Pozwana opisała, w jaki sposób wypowiedziała umowę łączącą ją z powodem i z jakich przyczyn nie posiadała potwierdzenia złożenia dokumentu. Wy tłumaczyła również, dlaczego po dwóch miesiącach ponownie wysłała pismo pocztą. W ocenie Sądu zeznania pozwanej były wiarygodne, albowiem były one konsekwentne i znajdowały potwierdzenie w treści innych dowodów. Nie były one również sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego.

Powód dochodził od pozwanej zapłaty należności z tytułu dostawy energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w G. za okres od 23 lipca 2015 r. do 1 października 2015 r. na podstawie łączącej strony umowy. W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ze stanu faktycznego ustalonego w sprawie wynika, że w dniu 20 lipca 2017 r. pozwana skutecznie wypowiedziała łączącą strony umowę. Kilkakrotnie ustnie została poinformowana przez pracownika biura obsługi klienta, że złożone przez nią wypowiedzenie zostało wprowadzone do systemu i w ciągu miesiąca powód dokona demontażu licznika. Niezwłocznie po wypowiedzeniu pozwana faktycznie wyprowadziła się z lokalu mieszkalnego, do którego była dostarczana energia. Wymeldowała się z niego a następnie zdała mieszkanie wynajmującemu – M. (...)Sp. z o.o. w G.. Po przekazaniu lokalu pozwana nie miała możliwości korzystania z niego. Na marginesie jedynie wypada zaznaczyć, że wysłanie przez pozwaną dokumentu wypowiedzenia we wrześniu 2015 r. nie oznacza, że do złożenia oświadczenia w przedmiocie wypowiedzenia umowy doszło dopiero w tym momencie. Już w lipcu 2015 r. pozwana skutecznie wypowiedziała bowiem łączącą strony umowę.

Zgodnie z regulaminem obowiązującym u powoda okres wypowiedzenia upływał z dniem 31 sierpnia 2015 r. W okresie od 23 lipca 2015 r. do 19 września 2015 r. układ pomiarowy nie wykazał żadnego poboru energii w lokalu nr (...) przy ul. (...) w G.. Za okres wypowiedzenia pozwana była więc zobowiązana do zapłaty jedynie opłat abonamentowych i stałych. Po złożeniu wypowiedzenia umowy na koncie pozwanej pozostała nadpłata w kwocie 34,27 zł. Nadpłata ta w zupełności wystarczyła na pokrycie opłat stałych związanych z dostarczaniem energii elektrycznej za okres do 31 sierpnia 2015 r.

Pozwana nie odpowiada natomiast za koszty związane z dostawą energii do przedmiotowego lokalu w okresie przypadającym po 31 sierpnia 2015 r. W tym czasie stron nie łączyła umowa, a pozwana zamieszkiwała już pod innym adresem i nie pobierała energii we wcześniej wynajmowanym lokalu. Okoliczność, iż powód wystawił za sporny okres faktury VAT, wskazując na nich dane pozwanej, nie jest wystarczająca do uznania, że faktycznie jest ona zobowiązana do zapłaty objętych nimi należności. Należy przy tym zauważyć, że na dołączonych do pozwu fakturach VAT (wystawionych po dacie złożonego przez pozwaną wypowiedzenia) pod danymi pozwanej wskazano inny numer klienta niż na fakturach VAT, którymi wcześniej ją obciążano. Pozwana nie zawarła zaś z powodem kolejnej umowy. Nie sposób również pominąć faktu, że faktura za okres od 19 września 2015 r. do 1 października 2015 r. została wystawiona dopiero 1 sierpnia 2016 r., a więc niemal rok później. Powód nie wyjaśnił, czy wcześniej fakturę wystawiono na rzecz innego podmiotu, czy została ona uregulowana, czy też nastąpiła jej korekta. Powód nie oświadczył również, kiedy i w jaki sposób pozwana wypowiedziała umowę. W pismach adresowanych do pozwanej wskazywał zaś różne daty: w piśmie z 6 października 2016 r. informował pozwaną, że układ pomiarowy został przepisany na nowego odbiorcę w dniu 3 października 2015 r. a w piśmie z 12 września 2016 r. podawał, że umowa na nowego odbiorcę została przepisana już w dniu 1 października 2015 r. W pierwszym przypadku pozwana odpowiadałaby zatem za zapłatę energii za okres do 2 października 2015 r. a w drugim za okres do dnia 30 września 2015 r. Tymczasem na spornej fakturze jako datę końcową wpisano 1 października 2015 r.

Powód był dwukrotnie wzywany do złożenia pism przygotowawczych. Na skutek zarządzenia z 24 lipca 2017 r. zobowiązano go do ustosunkowania się do zarzutów podniesionych w sprzeciwie oraz wyjaśnienia, jaki dokument stanowił podstawę zaniechania świadczenia usług dostawy energii na rzecz pozwanej, kiedy wypowiedzenie umowy trafiło do powoda, kiedy zostało wprowadzone do systemu, czy wypowiedzenie pozwana złożyła w punkcie obsługi klienta w C.H. A. w G. przy ul. (...) w G. czy w inny sposób oraz jaki był okres wypowiedzenia w terminie 14 dni pod rygorem zwrotu pisma, uznania twierdzeń pozwanej za przyznane oraz uznania późniejszych twierdzeń i dowodów powoda za spóźnione. Wezwanie doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 28 lipca 2017 r. (k. 46-48). Termin zakreślony na złożenie pisma przygotowawczego upłynął bezskutecznie. Po wysłuchaniu pozwanej na terminie rozprawy w dniu 13 października 2017 r. powód został zobowiązany do wyjaśnienia, do jakiego podmiotu w latach 2015-2016 należał numer klienta wskazany na fakturach VAT dołączonych do pozwu, dlaczego faktura VAT za zużycie energii w okresie obejmującym okres od 19 września do 1 października 2015 r. została wystawiona dopiero w sierpniu 2016 r., czy powód wystawił faktury za sporny okres na inne podmioty niż pozwana, czy faktury te zostały opłacone czy też nastąpiła ich korekta, a jeżeli tak, to z jakich względów w terminie 14 dni pod rygorem zwrotu pisma. Wezwanie doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 18 października 2017 r. i podobnie, jak poprzednie, pozostało ono bez odpowiedzi.

Powód nie odniósł się ani do treści sprzeciwu, ani nie odpowiedział na nałożone na niego zobowiązania do udzielenia dodatkowych wyjaśnień związanych z łączącą strony umową, jej rozwiązaniem i wystawianiem spornych faktur VAT. Mając na uwadze treść zebranych w sprawie dowodów, twierdzenia pozwanej o okolicznościach faktycznych sprawy Sąd uznał więc za wiarygodne a zarzuty za zasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione (punkt I sentencji wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. Pozwana wygrała niniejszy proces w całości, nie ponosząc przy tym żadnych kosztów procesu. W związku z powyższym Sąd ustalił, że koszty procesu ponosi strona powodowa (punkt II sentencji wyroku).